

IZ BELEŽNICE POSLANCA CIRILA STANIČA

Sanacija gradu Bokalce

Na zadnji seji občinske skupščine smo med drugim obravnavali tudi študijo za Turistični sprejemni center Ljubljane, ki naj bi stal na Cesti na Bokalce, nad zahodno avtocesto.

Projektanti so študijo obrazložili, poslanci so dajali pripombe, na katere pa niso prejeli zadovoljivih odgovorov. Vse gradivo je bilo javno razgrnjeno, toda bistvenih ugovorov ni bilo. Gospod župan je predlagal, naj se problem preloži na jesensko sejo.

Sama študija zajema štiri več ali manj samostojne podštudije, in sicer: Urejanje športnih objektov ob gostilni pri Pečaricu, ki bi zajeli vse površine do jezua na Bokalcu, sanacijo sedanega zapuščenega gradu Bokalce z vsemi prizidki in gospodarskimi poslopji, ki smo jih zgradili za farmo molznic, sprejemni informativni center za turiste na robu gozdišča na Griču in kasneje še depandanso sprejemnega centra z motelom in gozdiščo nad sedanjo pasjo univerzo. Celotna študija je unikat in je izdelana izven natečaja, ki bi nujno zahteval tudi presojo in sodelovanje pokrajinskih oblikovalcev.

Vse štiri naloge bistveno ne vplivajo na največje bližnji Dom starostnikov v Sloveniji, le nova povezovalna cesta je zamišljena v bližini njenih gospodarskih objektov. Ta cesta povezuje sicer dolino ob Gradaščici s Kozarjami, mimo gradu, doma in novega centra vse okoliš, na dopolnjeni priključek na zahodni avtocesti ob naselju Grič. Tako bi bila celotna Polhogradska dolina in Vič povezana neposredno na zahodno avtocesto Ljubljane.

Poslanci so menili, da je najbolj verjetno reševanje gostinsko športnih objektov ob gostilne Pečarici do jezua Bokalce, nato grad Bokalce, ko se bo pojavil investitor, medtem ko bo treba Turistični sprejemni center še primerjati z enakim centrom, ki se nakazuje z motelom mostiščarjev na Ljubljani ob južni avtocesti.

V študiji prikazano cesto bi že danes potreboval ves okoliš.

Nepreglednost na križišču Rezijanske in Koseskega ulice

Tik pred glavnim vhodom v varstveno ustanovo Kolesarja in v novo šolo ima vogalni posestnik zelo visoko (2 metra in več) obcestno ograjo iz žive meje, ki močno zavira preglednost prometa iz obeh smeri ulice.

Lokalnega prometa je veliko iz bližnjih blokov in skladišč in ob dovolzu in odvodu otrok v varstvo.

Prosim in predlagam, da »občinski oddelek za preventivo in varnost« izposluje skrajanje žive meje vsaj na vogalu do višine 80 cm, da ne bo nadaljnjih nesreč in večja varnost za otroke iz varstva.

Finžgarjeva ulica brez hodnikov za pešce

Ko so lansko leto zgradili do hiše pokojnega g. Finžgarja 3 metre širok hodnik za pešce smo vsi čakali, da bodo zgradili potrebam primeren hodnik vsaj še vzdolž Kemijskega inštituta in kopalnice Ljubljana tja do Vodnogospodarskega inštituta.

Na Finžgarjevi ulici je vedno večji promet podnevi tja do polnoči, ker je v kopalnici posebno gostišče za športnike in sosede. Zemljišče za izgradnjo je v javni posesti in ni tu nikakršnih ovir. Glavni projekt za ureditev ulice ima krajevna skupnost Mirje že več let.

PREJELI SMO PISMO

»ZA« Barjansko jezero

Sem vnet bralec glasila Naša komuna. V zadnji izdaji omenjenega glasila smo zasledili predlog oziroma zamisel o barjanskem jezeru. Ta zamisel se nam je zdela imenitna, saj večina ljudi v okolici ljubljanskega barja ne hodi na morje. Vzrok temu so seveda kmetije, saj jih kmetije ne morejo kar pustiti. Če pa bi bilo na barju res jezero, bi tudi oni lahko uživali v vodnih sportih.

Vaš bralec
JOŽE ŠKRABA

Krajani Pijave gorice, Turjaka in Velikih Lašč!

Zaradi organizacijsko tehničnih težav bo predvideno zbiranje odpadkov v teh krajevnih skupnostih steklo konec meseca septembra. Kot ste bili že informirani s posebnimi obvestili, bodo v teh krajevnih skupnostih nameščeni ločeni zbiralniki oziroma zabojniki za steklo (Dinos), za papir (Papir servis) in biološke ter navadne odpadke (Snaga). S tem bo končno rešen problem zbiranja in odlaganja gospodarskih odpadkov za več kot 900 gospodinjstev na tem območju.

ODPRTJE OBNOVLJENE CESTE IN 35 LET GD NA ŠENTJOŠTU

S potrpežljivostjo in trudom se marsikaj doseže

»Ta cesta bo zdaj prinesla spremembe: več vozil, več živahnosti, morda tudi več denarja,« je na letošnji osrednji proslavi ob odprtju obnovljene ceste Vrzdenec-Sentjošt in 35-letnici tamkajšnjega gasilskega društva v samem središču Šentjošta dejal predsednik občinskega IS Davor Valentinič. Slavnostni govornik je pohvalil že kar prisilovno složnost in vztrajnost, ki ju kažejo Šentjoščani pri uresničevanju svojih ciljev in jim želel, da bi tudi njihova želja, da bi postali lastna občina postala resničnost.

V lepem sončnem vremenu je pred obnovljenim gasilskim domom o cesti, ki povezuje Šentjošt s horjulsko dolino in Ljubljano spregovoril predsednik vask skupnosti Polde Oblak. Brez dlake na jeziku je razgrnil vso travmatičnost, ki so jo Šentjoščani desetletja doživljali pri gradnji te ceste, za kar naj bi bila v veliki meri kriva tudi nekdanja občinska oblast.

Prvi pobudnik za izgradnjo ceste Vrzdenec-Sentjošt je bil, kot je dejal Polde Oblak, že pokojni Franc Leskovec. Leta 1951 je bil izdelan prvi načrt, dve leti kasneje pa so Šentjoščani zavili rokave in začeli z delom. V naslednjih dveh letih je bil končan odsek do prve šentjoške kmetije – na Koglu. Tu je zavoljo nerazumljive politike tedanje občine gradnja obstala – na škodo krajanov, kot je dejal govornik. Ti so spet pljumlili v roke in izkopali še preostali del ceste.

Leta 1964 je bil izdelan projekt za novo cestno traso, štiri leta kasneje, leta 1968, pa je, potem ko so spet opravili tepe število udarniških ur, po novi cesti zapeljali tudi avtomobila (na progi Ljubljana-Sentjošt). Na načrtu za asfaltno cestno oblogo pa so morali počakati vse do leta 1990.

Šentjoško gasilsko društvo je že v uvodnem delu proslave, po občinskih paradi, predstavljal njegov predsednik Ivan Šuhle. Segoval je, da prvi zametki gasilstva na Šentjoštu segajo še tja v leto 1912, ko so tedanji valčki bramborci kupili tri ročne brigaline – berglovke. Za začetek organiziranega gasilstva v kraju štejejo 25. septembra 1957, ko so ustanovili lastno gasilsko formacijo. Sprva so delovali pod okriljem GD Polhov Gradec, nato štiri leta še pod GD Horjul, na začetku leta 1962 pa so se posveto osamosvojili. V kroniki GD Šentjošt bo ostalo zapisano tudi, da je leta 1960 društvo dobilo prvo motor-

no brizgalno, leta 1962 nov gasilski dom (tudi tega so seveda zgradili udarniški), leta 1973 so kupili prvi avto, v zadnjih letih pa so se adaptirali in posodobili svoj prenovljeni gasilski dom, ki ga zdaj krasi tudi podoba sv. Florijana, pa tudi cesta je blagoslovil domači župnik Janez Vilhan, ki prav letos praznuje 25-letnico malvašnja. Kulturni del proslave pa je tudi tokrat oblikovala domača folklorna skupina.

BRANKO VRHOVEC

Uspešni programi javnih del

Za izvajanje javnih del v naši občini lahko mirno zapisaemo, da so v tem letu zažvela. V teku je deset programov tako na gospodarskem in negospodarskem področju, v katerih sodeluje 80 delavcev.

Tako v 21 krajevnih skupnostih še od aprila dalje poteka program vzdrževanje makadamskih cest v katerih sodeluje 35 delavcev in bo trajal sedem mesecev. Podoben program, ki poleg vzdrževanja makadamskih cest zajema tudi čiščenje zelenic ter otroških igrišč pa se odvija v 14 KS z desetim delavci in se je prav tako pričel aprila, trajal pa bo sedem mesecev.

V pripravi za izvajanje sta še programa – čiščenje divjih odlagališč smeti (izvajalec javno podjetje Snaga s tremi delavci za tri mesece s pričetkom 1. oktobra) in gospodarska pomoč ostarelim kmetom (prišel se bo, ko bodo znani izvajalci). Dela, po informacijah iz KS, v glavnem potekajo v redu in bodo precej prispevala k urejenosti cest in okolja.

V okviru javnih del je v Domu starejših občanov za eno leto zaposlenih 17 bolniških strežnikov, dva medicinska tehnika, en vzdrževalec in en fizioterapevt. V Mladinskem domu M. Beličeve je zaposlen en delavec za

dobo enega leta za učno pomoč učencem. Za dva meseca sta na osnovni šoli Beličeve zaposlena dva vzdrževalca, v juniju je bila ena zdravnica za en mesec zaposlena v okviru letovanj ZPM, v teku pa je podpis pogodbe za tri delavce vzdrževalce za tri mesece v Botaničnem vrtu. Tu velja zapisati, da ti zavodi v glavnem kasneje tudi kadrujejo iz vrst začasno zaposlenih na javnih delih.

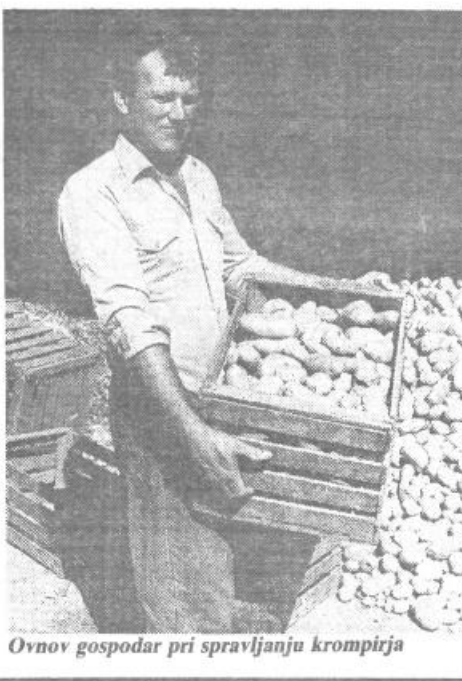
199 zahtev za denacionalizacijo vloženih pred sprejetjem zakona o denacionalizaciji, prikazani pod sekretariatom za občo upravo, zbirno vključuje tako področje poslovnih stavb in prostorov, stanovanjskih hiš in stanovanj kakor tudi stavbnih zemljišč.

Do sedaj je bilo izdanih 5 odločb (kmetijstvo), v prvi pravi za izdajo je 35 odločb (največ 20 iz področja kmetijstva), sedem odločb (kmetijstvo) je sicer popolnih, vendar obstajajo ovire za vrnitev nepremičnin s strani zavezancev. Poleg teh je še 94 popolnih zahtev (40 kmetijstvo, 54 sekretariati za občo upravo) pri katerih še ni odgovora zavezancev oziroma ni ustanovljenega odškodninskega sklada.

Še to. V občini delujejo štiri strokovne komisije za denacionalizacijo, vsaka šteje pet članov.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

Marsikak voznik, ki je peljal skozi Razore pri Dobrovi, si bo za vselej zapomnil to vas. Ozki most čez Horjulščico na samem robu vasi, za njim pa še nepregledno razpotje, kjer se stranska cesta odcepi proti Brezovici, sta prava past za neprevidevne voznike, zato ni nič čudnega, da je tu prišlo že do kopice prometnih nesreč. Svoje k temu vsekakor

Ovov gospodar pri spravljaju krompirja

RAZORI

Povodnji hujše od suše

prispeva tudi dotrajani, gladki asfalt skozi vas, ki v času zimskih zmrzali kar kliče nesrečo.

Poplavljen polja

Starejši Razorčani se pomnijo, ko se je na Horjulki, tik za mostom sukalo mlinsko kolo. Imeli so ga na kmetiji pri Ovnu, ko so pred desetletji regulirali gornji tok potoka, pa je mlin za vselej obstal. V spodnjih Razorih, kot nekateri imenujejo spodnji, ločeni del vasi kak dober kilometer proč, je Horjulščica poganjala tudi žago, potem pa so tudi to opustili. Zato pa se potok zdaj v deževnih časih toliko raje razliva po razorških poljih in senožetih in dela škodo.

»Včasih je Horjulščica ob deževjih naraščala počasneje, vsaj kaka dva dni, zdaj pa pridrvi že prvi dan in poplavlja naša polja. Najbolj ogrožen je del Dolgih njiv in travnik pri Grmu. Tako lani, kot predlani nam je povodenj povzročala škodo,« se jezi nad to nadlogo domačin Lojze Dolinar.

Po mnenju nekaterih Razorčanov, se ponuja rešitev v tem, da bi regulirali strugo Horjulščice še od mostu v Razorih do njenega izlita v Gradaščico, ali pa vsaj utrdili najbolj kritične brežine.

Pod polji med Horjulščico in Gradaščico se menda skrivajo bogati viri pitne vode. Zato je bilo že kar nekaj idej, da bi tam ustvarili nekakšen vodni rezervat. Za vsak primer, če bi zmanjkalo vode. Večji del gornjega dela vasi (17 hiš) je sicer priključen

VELIKOLAŠKI PREDSEDNIK MANFRED DETERDING:

O cestah, gradnjah in še čem

Priložnostni razgovor s predsednikom KS Velike Lašče Manfredom Deterdingom nam je po eni strani odkril, da v tej naši najjužnejši krajevni skupnosti ne manjka skrbi in odgovornosti za hitrejši razvoj, po drugi pa nas tudi prijetno presenetil, saj kljub težki gospodarski krizi predbišč ne manjka. Pa naj zapišemo po vrsti.

Pred dokončanjem je gradnja enega kilometra dolge lokalne ceste od Dvorske vasi do Male Slevice, zgrajena iz sredstev mesta in občine. Na Veliki Slevici je v gradnji 1.500 m dolg odsek komunalne ceste proti Podbregu, ki jo gradijo krajsani sami (20 gospodinjstev) s pomočjo krajevne skupnosti, Ljubljanskih mlekar in Kmetijske zadruge Velike Lašče. Z izgradnjo tega asfaltnega traku bo omogočen tudi spodobnejši dostop do zelo obiskane cerkvice iz turških časov. Šest gospodinjstev v vasi Logarji gradi 250 m komunalne ceste skozi vas, pri tem pa jim pomagajo z materialom koristniki kamnoloma v sosednji KS Rob saj uporabljajo to cesto. Tudi v Brankovem so pričeli z deli na urejanju ceste čez svoj zaselek v dolžini 1.500 m. Z delom in pomočjo KS bo tako šest gospodinjstev izboljšalo svojo težko želeno cestno povezavo. Denarja v oblastnih malhah ni (problem je tudi nesprejeti mestni proračun) zato kljub temu, da je več cest vključenih v program, le-teh, še ni moč zgraditi. S tisto malo denarja pa se tako gradijo krajske ceste. Prva prioriteta v programih pa kljub temu še vedno ostaja še kako potrebna nova cestna preobkela na relaciji Mala Slevica-Karlovača, za katero je projektna dokumentacija izdelana in zanjo so urejena tudi zemljišča.

Gradnja potekala etapno, kar pomeni tudi naprej do Lužarjev in mejo s cerkniško občino ter nato še z južnejšim odcepom do ribniške občine. Nič novega ne bomo zapisali če pove-

mo, da je iz obeh sosednjih občin asfalt že pripeljal do naše viškoručniške meje! V zvezi ceste Mala Slevica-Junčje (občina Ribnica) v dolžini enega kilometra pa je na potezi naša občina. Ribničani so za to cesto zelo zainteresirani in za izgradnjo tega odseka so pripravljali sodelovati z 52-odstotnim deležem (asfalt in zemeljska dela). Z izgradnjo ceste Knež-Karlovica v dolžini 5 km pa bi v velikolaški občini sanirali lokalne ceste. Več kot nujna je izgradnja 3 km dolge ceste Velike Lašče-Podsmreka, kjer ob obiskih Stritarjeve rojstne vasi avtomobili se ustavi ne morejo. Cesta je v letošnjem planu. Prav tako je v planu cesta na Ulako v dolžini 4,5 km. Pripravlja se cesta na Škrolovo in cesta na železniško postajo Velike Lašče, v sodelovanju s krajsani pa bodo asfaltirane mnoge ceste v kraju. Z intenzivnim vzdrževanjem pa se sanirajo krajevnoskupniške ceste tudi z javnimi deli. Veliko skrb pa namena krajevna skupnost tudi dodatnim prometnim označbam in signalizaciji saj so na mnogih cestah dnevno izpostavljeni šolarji, pa tudi vozniki.

Velikolaščani pa so pričeli tudi s pripravami na izgradnjo novega vodovoda, saj teče danes po sedmih lokalnih vodovodih oporečna voda, ponekod pa vode tudi že zmanjkajo. V Podsmreku je Geološki zavod za dvema vrtnina prišel do velikih količin čiste neoporečne vode in z njo bodo v prihodnosti oskrbovali celotno KS, s celotnim omrežjem pa bo v bodoče upravljajo javno podjetje. Tik pred dokončanjem gradnje pa sta tudi dve mrliški vežici. Urediti je potrebno še okoličnice. Upajo, da so z naslednjim železnicem, podjetjem Mercator Jelka iz Ribnice, uspeši dokončno dogovoriti za preselitev njihovega skladišča in ko bo to opravljeno bodo z urejeno okolico tudi mrliške vežice dobile uporabno dovoljenje.

Ena sama govorilnica v kraju, ki ima že skoraj tisoč prebivalcev, pa je odločno premalo.

BRANKO VRHOVEC

Več javnih telefonov v Horjulu

Brišani so se hladili v »termah«

Odkar smo v Horjulu dobili avtomatsko telefonsko govorilnico (poleg poštno), marsikomu ni več treba za vsako malenkost tekat k znancem ali sorodnikom, ki imajo doma telefon, ali pa v bližnji Iskro. Ščasoma pa je žal tudi ta govorilnica postala premalo, saj so potrebe po telefonu tako rekoč iz dneva v dan večje, kakor postaja počasi, toda nezadružno čedalje večji tudi sam kraj. Potrebo po telefonu je čutili zlasti v večernih urah, ko je pošta zaprta, in tedaj se pred avtomatsko govorilnico v veži združnega doma včasih nagnetjejo prvacate trume ljudi, ki morajo potrpežljivo čakati, da pridejo na vrsto. Gnečo bi bilo moč omiliti vsaj še z eno, če ne dvema telefonskima govorilnicama, po možnosti na različnih koncih vasi.

B. VRHOVEC

nekateri krajsani Razorji zdaj kar težko gledajo čistilno napravo na robu gornjega dela vasi, ki menda izliva svojo vsebino prav pred prvimi hišami in zasmraja okolico. Najhuje je prav v poletnem času, ko je vodostaj vode najnižji. Po njihovem bi bilo treba napeljati izlitje izven vasi.

Razori ta čas premorejo še dva vrata kmeta, 3 obrtnike, medtem ko se večina drugih krajanov (med njimi tudi 7 polkmetov) vozi na delo v Ljubljano. Nad preskrbo z osnovnimi potrebščinami, kot pravijo, nimajo pripomb, saj imajo na voljo kar dve trgovini: eno na Dobrovi, drugo pa v Podsmreki.

BRANKO VRHOVEC

Razori: stara, dotrajana cesta je bila past že za mnoge voznike

ZAKAJ SE SPREHAJAJO RJAVE ZVERI?

Medved »begunec«

V letošnjem izredno vročem, soparnem in nemirnem poletju, kot vse kaže, so si tudi medvedje zaželeli sprememb. Z raznih krajev v bližini Ljubljane smo dobili poročila, da so se nenadoma pojavili medvedje na področjih, ki niso značilna za bivališča, kjer se medvedje stalno zadržujejo. Med takimi področji, kjer je stalno prebivališče medvedov v Sloveniji, je tudi krimsko pogorje. Najraje se zadržujejo v prepahljenih stenah in odročnih krajih Iške in drugod, kjer imajo mir. Vsaj tako je bilo doslej. V glavnem.

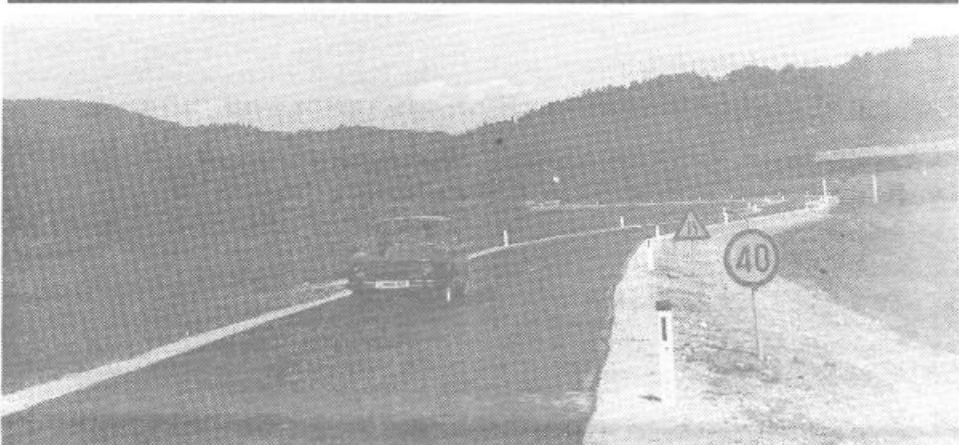
Pravim, v glavnem, ker sedaj so videli medvedje, vsaj tako govorijo poročila na Golem na Polzevem, v vasi Sela nad Robom, na Črni poti na Barju in na avtocesti med Vrhniko in Postopno in še drugod, da ne bi naštevali naprej. Lovska družina Rakovnik, barjanska lovska družina, je smatrala za svojo dolžnost, da opozori člane svoje družine, da ne smejo streljati na medveda, ki se je pojavil na Barju; lahko bi kakšnega strastnega lovca zamikala izredna trofeja in bi položil medveda na dlako. Dodati pa je treba, da so se v lovišču te lovske družine, ki ima svoje lovišče takorekoč v predmestju Ljubljane, pojavili tudi jeleni in divji prašiči. Tako, da tudi medved ne bi bil kakšno posebno presenečenje.

Ljudje pa se sprašujejo, kaj naj bi to pomenilo, da so se medvedje začeli pojavljati na obrobjih svojega stalnega domovališča, v večjem številu, kot smo bili vajeni doslej? To je važno vprašanje, v kakšno kategorijo bomo uvrstili te medvedje: Ali so to »problematični« medvedje, medvedje, občasni »izletniki«, medvedje, ki se selijo, medvedje »smetarji« ali morda medvedje »begunci«. Ne bi smeli podcenjevati pri ljudeh strah pred medved-

dom, če tudi pravijo, da je to zver, ki se boji človeka, seveda le v določenih pogojih. Če pa ga človek preseneti, se mu preveč približa in ga morda tudi na kakšen način izziva, se lahko pripeti, da bo medved hudo presenetil takega človeka. Pokazalo se je tudi, da ni dobro tudi to, kako so medvedje v severnoameriških parkih pokazali občasno preveliko domačnost. No, prepričan sem, da vsaj naši krimski medvedje še niso prišli do stopnje prilagodljivosti severnoameriških medvedov. Vsaj doslej še ni nobenih znamenj, ki bi na to kazala.

Vendar pa bi bilo trenutno še težko odgovoriti, kaj naj bi bil povod, da so se pojavili medvedje »begunci« ali morda tudi »izletniki«? Morda je to znanec po potrebi za širjenje življenjskega prostora? Strokovnjaki trdijo, da pri nas ni preveč medvedov. Verjetno bi bili najbolje resni, če bi zapisali, da je ogrožen življenjski prostor rjavega medveda.

Strokovnjaki, predvsem lovci trdijo, da je mir zelo pomembna vrednota za domovališče medveda, kakor tudi na splošno za divjad. Sodobni človek pa je te »kraje miru« močno prizadel. Raznih obiskovalcev jelenov in hribov je vedno več, to so gobarji, malinarji, nabirali raznih gozdnih sadežev, izletniki rekreativci in podobno. Tako praktično ni več medvedjih brlogov, kjer bi medvedka v miru in tišini lahko skotila mladiče, da bi odrasli, povsod jih že ogroža sodobna civilizacija od avtomobilov, gozdnih cest, traktorjev. Praktično neobjudljivi, mirnih kotičkov je vedno manj. Zato bi bil morda odgovor, odkod toliko medvedov »beguncem« v tem, da je njihov življenjski prostor ogrožen! STANE LENARDIČ

Končno asfalt do Stranske vasi

Po večletnem čakanju in hudi krvi, so krajsani Stranske vasi pri Dobrovi te dni končno le dobili tolikanj želeni asfalt. Kakih osemsto metrov ceste, kolikor je od Dobrove do Stranske vasi, je zdaj v celoti asfaltirano, pričakovati pa je, da bo kmalu izdelan projekt še za asfaltiranje nadaljnjih osemsto metrov ceste – od Stranske vasi do meje s šišensko občino.

»To je pridobitev za vso dolino, ne samo za Stransko vas. Dvajset let smo premetavali papirje zdaj pa smo le uspeeli. Na tej cesti bo zdaj prav gotovo več prometa, kar bo svojevrstn pritisk na odgovorne, da bodo priskrbeli asfalt

B. VRHOVEC

Korenine balkanizma so globoko...

V Novem Trnovem, na eni izmed sprehajalnih stez med zelenicami je dolgo samevala betonska pregrada, napolnjena z zemljo. Postavljena je bila kot ovira, da ne bi med zelenicami vozili z avtomobili. To pregrado pa so začeli uporabljati za smetnjak, kar je bil nov prispevek k zanemarjenosti tega okolja.

Gospodinja Eržika pa je drugače razmišljala. Smetišče-pregrado tik pred vhodom v stanovanjski blok je očistila in posadila z rožami. Toda ne samo to! Skrbela je za svoj vrtiček, ga zalivala in urejala. Večina mimoidošnih je to pohvalila, občudovala in občudovala lepe rožice.

V kulturnih krogih in okoliših ni to nič posebnega. Sicer pa je splošna značilnost za kulturnega Slovence, da ima rad urejeno okolje, predvsem pa so mu pri srcu rože. Kar pogledje nekatere balkone v rožah, da ne bi omenjal hiš v cvetju po vsej Sloveniji.

Eržikin vrtiček na dvorišču pa je bil očitno nekomu napoti. Nekega dne so bile rožice polomljene, izruvane, vrtiček pa okrašen s smetmi. Res je, da je to primer vandalizma, to je delo posameznika in pravijo, da se ve, kdo naj bi to bil.

Gospodinja Eržika je zopet uredila vrtiček, nadomestila polomljene rožice.

Ljudje pa se resno sprašujejo: Koliko časa bomo dopuščali, da nekulturni, nezgojeni posamezniki dajejo pečat vsej soseski? Ali so korenine balkanizma tako globoke...

S. L.

Nered v Garažni hiši v Trnovem

Nekateri se čudijo, ne morejo razumeti, kaj se je zgodilo: Ljudje so začeli vračati polnočnice, ker so ugotovili napako, površine obračane ali pa sploh ne vedo, zakaj plačujejo. Ponekod so se plačali pa so sklenili, da tudi ne bodo več, dokler ne dobijo čistih obračunov in se stvari ne bodo uredile.

Nekaj podobnega se dogaja v zvezi »Garažno hišo BC ploščadi Trnov«. V garažnih prostorih je nered, veliko naprav je poškodovanih, poskodovali so nekaj garažnih vrat, v nekatere so vdrl, garažni prostori so zasmetani,

ODBOR RK KOZARJE